

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 54.

V Ljubljani, v torek 7. marca 1899.

Letnik XXVII.

Mamonizem v narodnem gospodarstvu.

»Narodne novine« so priobčile dolg članek proti resolucijam obrtnega shoda zagrebškega, katerega končni stavki se glase:

»Mali obrtniki naj bodo prepričani, da ne bode imela njih nasilna in pretirana akcija proti konkurenci velike industrije in proti veleindustriji v obče nobenega uspeha. Vse države podpirajo dandanes eksportno industrijalno trgovino, pa naj ne bi povzdignile in pomagale napredovati na lastni zemlji še mladi veliki industriji, katera je tako važen faktor ljudskega blagostanja in finančijelne državne moči. Državna oblast skrbi in podpira mali obrt, kot važen delavski stan, kolikor ji je pač mogoče; ne more se pa od nje zahtevati, da naj radi nepravičnih maloobrtniških zahtev spodkopava veliko industrijo s tem, da bi omejila njeno produkcijo in veleindustrijski promet. Kaj takega bode državna oblast storila tem manj, ker je jasno, da bi si stanje malega obrta ne opomoglo, pa če bi se tudi vse to zvršilo, kar mali obrtniki po krivici zahtevajo. Mali obrtniki se morajo ne toliko s podporo zakona in oblasti, kakor z lastno silo usposobiti za konkurenco, pa naj že pride od katerekoli strani. Gledati morajo na to, da ustanove denarne zavode za podpiranje industrije, ustanoviti si morajo industrijske banke, katere jim bodo omogočile, urediti večje obrtno podjetje in si po ceni nabavljati material za svojo vejo obrta itd. Na tem polju se doslej ni storilo niti toliko, kolikor bi bilo najnujnejše potrebno.

Naš obrtni stan ni utemeljil niti jedne industrijske banke, med tem ko imajo naši sosede v

Cislitaniji in na Ogerskem takih zavodov na izobilje, zato pa tudi bolje napredujejo!

Poleg denarnega kapitala je treba poskrbeti tudi za duševni kapital, za zadostno izobrazbo obrtnega stanu, brez katere se ne more meriti niti s tujim obrtništvom niti z veliko industrijo. Kaj koristi, ako tajimo, da naše obrtništvo ne polaga potrebne važnosti na izobrazbo svojega naraščaja. Tudi med malimi obrtniki je dovolj imovitih mož, ki bi mogli svoje sinove dostojno izobraziti za samostalne obrtnike, ki bi pozneje prevzeli obrt od svojih očetov in ga z novo močjo nadaljevali. No, taki primeri so nam neznani ali pa silno redki. Dalje je treba gledati na to, da se pri malem obrtu utrdi treznost v življenju, vztrajnost pri delu in solidnost v obrtovanju. Takega obrtnika odjemalci vselej iščejo in gotovo napreduje. Take obrtnike morejo vzgojiti dobro ustrojene obrtne zadrage, te zadrage so pa pri nas le na papirju in to po krivdi obrtnikov samih.

Glasi hrv. deželnega obrtniškega društva, »Istina«, ki priobčuje ta napad na male obrtnike in zagovor velike industrije iz »Narod. Novin«, piše:

Nalašč smo citirali doslovno zadnji del omenjenega članka, in sicer zato, da si bodo mogli naši čitatelji sami ustvariti popolnoma nepristransko sodbo o teh ugovorih. Najpreje moramo konstatovati, da pripada g. pisatelj smeri modernih gospodarjev in socijologov, kar kaže naziranje, kako bi se proizvela v državi čim večja kvantiteta svetnega imetja, dočim naj bi se ne oziralo na subjekt sam, to je na državljane, kateri se dele v producente in konsumente. Resolucije obrtnega shoda v Zagrebu pa imajo ravno nasprotno smer; te namreč polagajo vso važnost na subjekt, to je na državljane same, in stremijo za tem, da postane vsak

državljan ne le dober in sposoben proizvajalec, temveč tudi konsument ali kupec.

Velika industrija, zlasti ona, ki potiska malo-proizvajalca v stran in ga ovira, da ne more biti dober konsument, je škodljiva. To dokazujejo najbolj posledice, katere povzroča veleindustrija v narodnem gospodarstvu.

Ako se vprašamo, odkod tolika nejednakost v imetju, odkod tolika mejsebojna zavisnost in vsa sedanja socijalna zla, bodemo morali priznati, da vse te rane izvirajo iz težnje, katera je dandanes sicer splošna toda pregrešna, iz težnje, pridobiti si kolikor mogoče veliko imetje, kar je Jezus Kristus imenoval »hrepenenje po krivičnem mamonu«; ker ako hrepeni človek po bogastvu ali mamonu, se odreče dobri in pravični težnji, ljubezni do Boga in pravičnosti do bližnjega.

Resnica je, da podpirajo dandanes vse države eksportno industrijalno trgovino, kakor trdi g. pisatelj v omenjenem članku, resnica je pa tudi to, da delajo države to, ker so primorane, ker jim je veleindustrijsko proizvajanje uničilo sposobne konsumente. A kaj so države s to mamonistiško politikom dosegle?

Danes se borijo skoro vse z nepremagljivimi težavami, katerih ne morejo odstraniti. Žrtvovale so radi mamona 80% svojih državljanov, na katere se niso ozirale, sedaj se pa morajo boriti z obupnim proletarijatom, s silovitim anarhizmom in nihilizmom, s svojo lastno grozovito oboroženo vojno silo, s preogromnimi državnimi dolgovi in državljanom naloženimi davki, s povzročeno nepravnostjo in s skrajno zapletenimi socijalnimi vprašanji, katera so same povzročile. Take razmere vladajo danes skoro po vseh državah, katere so osnovale svojo ustavo na težnji, da se razširijo in obogatijo.

LISTEK.

Sodnji dan.

Spisal J. Joergensen.

(Dalje.)

Tiho je ležala in slušala, kako je priklovratil v posteljo. Potem je zaspala in se mnogo preje prebudila kakor on, in mu pripravila zajutrek, ko je prišel opoldne iz spalnice. Večkrat je bil dobre volje, izpil čašo konjaka pri kavi, katera je bila vselej močna in črna, ter šel zopet z doma z malomarnim »z Bogom!«, igrajoč se s smodko med neskrbnimi ustnicami.

Poletje je bilo krog njega in solnčni svit v njem, kadar je šel z doma. Bil je prost in srečen, zadovoljen s svetom in zadovoljen sam seboj. Vžival je blaženi mir in se veselil življenja, kakor človek, ki je našel naposled pripravno in všečno stanovanje in ravno premišljuje, kako bi se še bolje vdomačil.

Mislil je, da je popolnoma srečen. Doma sta bila žena in otrok — toda brez veselja, brez gostij, brez gospe Lily. Čutil se je kakor oni mornar, ki vesla med dveh pristaniščema — jedno

je starinsko mesto, kjer prebiva njegova mati v majhni lični hišici za košato lipo, in drugo mesto je svetlo in novo in vedno veselo, polno zatega vina in brdkih, veselih deklic. In mornar vesla sem in tja, in njegova ladija obstane redko v stari trdnjavi, rajše pa na novem obrežju.

Črv pa grize na korenini Niels Graffovega bitja. Črv ubožstva, ki ogrize najmočnejša drevesa in jih izvotli in spremeni veselje najbolj otrpnelih ljudi v grenki obup in bedno brezupnost.

Prišel je čas, ko Niels Graffa niso mogli več rabiti. Vsak poklic — naj si bode tudi v slabem taboru — zahteva neko samozatajevanje, in nekoliko, če prav jako malo pokorščine. In Niels Graffova razbrzdancost je bila brezmejna in divje njegovo srce ni trpelo nobenih ujd, pokorilo se ni nobenemu zakonu. Ostavil je svoje delo, ker je moral, nehoté, prisililo ga je njegovo notranje bistvo, prav tako kakor verski zakon. Služiti ni mogel drugemu bogu, kakor sebi samemu, in pokoriti se ni mogel nobeni drugi volji, kakor svoji lastni. Ves svet mu je bila ječa, ako ni gospodoval svojemu početju in ne kraljeval svojemu življenju v vsaki najmanjši stvarci na najbolj neznanstvi stezi vsakdanjega življenja.

Delo mu je postalo sčasoma ničevno, življenje mu je postalo vse, in življenje je postalo zanj

uživanje. Vsako jutro se mu je odprla duša kakor cvetlica, katera zahrepeni po solncu, in srce njegovo je vzletelo v življenje kakor skopec po plenu.

Zato ni bil Niels Graff nikoli doma in tudi nikoli v vredništvu, pri svojem delu. Bil je tam, kjer je poletje, kjer se ziblje listje v vetru, kjer žari modra voda v solncu, — kjer so ženske in vino.

Zato je bil ves denar, katerega je prinesel domu, debeliž in drobiž, le denar, kateri so mu posojali bogatejši njegovi prijatelji. Zato je tolikokrat zvonilo pri vratih njegove žene, katera je poslušala surove besede tirjalcev, ki so nešteto-krat trkali in zastoj zahtevali denar. Zato so zginile knjige iz Niels Graffove omare in prstani s soprogine roke in od časa do časa so pregnali lakoto z malimi, umazanimi novci, katere so dobili iz umazanih rok zastavničarja.

Toda Niels Graff ni razumel, česa ga je hotelo učiti življenje. Ni hotel stopiti s poti, s katere ga je hotel spraviti Bog. Videl ni nevarnosti, poznal ni strahu, občutil ni nobene sramote. Preteklost ga ni svarila, bodočnost mu ni pretila. Živel je le dnevu in trenotku, in dan in trenotek sta se mu pokorila in ga slušala. In tako je stopal z glavo po koncu v propad. (Dalje sledi.)

G. pisatelj in tudi vsakdo drugi, ki trezno in premišljeno presoja sedanje socialne razmere, se bode prepričal, da te razmere, ki grozijo obstanku vseobče družbe, niso dobre, in da je zadnji čas, da zapuste narodi in države pot, na katero so krenili. Zapustiti morajo to smer ravno radi tega, da odstranijo vsa sedanja socialna zla.

G. pisatelj se nadeja, da bode napravila velika industrija blagostanje in popravila finančno državno moč; dosedanja skušnja pa dokazuje ravno nasprotno. Finančna moč se more popraviti le tako, ako se doseže za vse državljane jednako pridobivanje imetja, ne pa tako, da doseže le prav majhen del državljanov ugodne razmere, večina njih pa je izpostavljena najhujši in nedostojni borbi za obstanek in mu ni mogoče, da si prisluži toliko, da bi mogel postati tudi on dober in podpornik finančne državne moči.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. marca.

Deželni zbori, ki že niso bili sklicani za drugo polovico minulega meseca, snidejo se razun treh vsi 14. t. m., kakor poroča današnji dunajski uradni list. Ostali deželni zbori, tirolski, goriški in isterski snidejo se najbrže po Velikinoči. Do tedaj bodo morda dognana pogajanja mej tirolskimi nemškimi in italijanskimi poslanci ter vravnane razmere v goriškem deželnem zboru. Mej deželnimi zbori, ki so sklicani na 14. t. m., je tudi češki deželni zbor, o katerem se je splošno za-trjevalo, da se ne snide preje, dokler ne bodo dovršena pogajanja mej Čehi in Nemci. Toda vlada se je v zadnjem času prepričala, da sprava sedaj ni mogoča in da je toraj povsem neumestno nadaljnje odlašanje. Brezdvomno je tu precej vplival odločni nastop čeških poslancev in njihov glasil.

Čehi in vlada. V zadnjem času so nemški radikalni listi nekje iztaknili vest, da namerava vlada uravnati jezikovno vprašanje s pomočjo § 14. in sicer kolikor možno po želji Nemcev. Ta vest je pa najbrže povsem neresnična in bi temu vladnemu koraku češki zastopniki nikdar ne pritrdili. Že sedaj izjavljajo mladočeški listi, da bodo Čehi takemu poskusu z vso silo nasprotovali. Izdaja jezikovnega zakona na podlagi § 14. je jednostavno nemogoča in nedopustna. Ne glede na druge okolnosti naj vlada pomisli, da Čehi in Poljaki tvorijo vladno večino, ki izjavlja opetovano, da rešitev jezikovnega vprašanja ne spada pred forum državnega zbora in toraj se ne more rešiti niti s § 14. Ker je pa vlada slovesno izjavila, da se hoče vsikdar naslanjati na večino, tudi ne more izdajati takih naredeb. »Hlas Naroda« izjavlja, da se mu sicer ne zdi neverjetno, da bi se vlada poslužila tega sredstva v svrhu, da pridobi za-se nemške zastopnike, toda vedeti mora, da pride ta načrt svojedobno pred državni zbor, kjer bo potreba zanj zadostne večine, katere pa vlada ne dobi za noben drug načrt, nego za oni, ki bo zagotavljal jednakopravnost vsem prebivalcem v deželah češke krone. Le v tem slučaju bi se moglo rešiti jezikovno vprašanje tudi parlamentarnim putem. Kajpada bi nemška radikalna struja tudi tedaj ne mirovala, ker se bori le za neomejeno gospodstvo nemškega naroda.

Drugi ntžjeavstrijski kmečki shod vršil se je minulo nedeljo, kot smo že omenili, na Dunaju ob udeležbi nad 3000 poslušalcev iz vseh delov Dolenje Avstrije. Poleg kmetovalcev so bili prisotni vsi krščansko socialni državni in deželni poslanci. Zborovalce je poleg sklicatelja shoda pozdravil tudi dunajski župan dr. Lueger, ki je izjavil, da je ponosen, da more pozdraviti toliko zastopnikov kmečkega stanu v dunajski prestolnici, kajti kmečki stan je korenina celega človeštva. O pomenu sedemletne šolske dolžnosti za kmečko prebivalstvo je poročal posestnik Hochrieder, ki je posebno naglašal, da treba učiteljem povedati, da šola ni za učitelje, marveč za otroke in da ima davek plačujoče prebivalstvo odločevati, kaka naj bo šola. Predlagal je nato resolucijo, v kateri se zahteva sedemletna obligatna šolska doba za vse ljudske šole na deželi in uvedba povsodi enakih učnih pripomočkov. Resolucija je bila vsprejeta soglasno. Govorilo se je potem še mnogo o nagodbi z Ogersko in o obligatorni stanovski organizaciji kmečkega stanu, o kateri

je poročal poljedelec Sand. Razgovor je bil še o drugili za kmeta važnih napravah in zakonih ter so bile soglasno vsprejete resolucije, v katerih se vlada pozivlja, naj izdatneje in v prvi vrsti skrbi za najvažnejši del človeške družbe. Govorniki so bili večinoma sami poljedelci, kar pač svedoči, kako je gospodarski probujen kmečki stan v Dolenji Avstriji. Upati je, da ta shod obrodi obilo sadu in pripomore do zboljšanja vladajočih razmer.

Češko-nemška sprava na Moravskem zelo slabo napreduje. Lepo število mesecev je že preteklo, odkar je deželni zbor izvolil iz svoje srede permanentni upravni odsek, toda še sedaj tiče pravna pogajanja tam, kjer so običala pri prvem mirovnem poskusu. Ves čas delajo gotovi člani tega odseka na nekem načrtu, toda še vedno ne morejo ničesar pokazati. V prvih sejah sedanjega zasedanja so češki poslanci interpelovali vodjo nasprotnega tabora na to okolnost, baron Chlumecky pa je pokazal, da Nemcem ni resno za spravo in da se s to akcijo pečajo le v toliko, kolikor se njim zdi primerno. Izjavil pa je naravnost, da vprašanje še ne bode kmalu rešeno, ker je še nerešenih mnogo točk in zahtev, s katerimi se Nemci nikakor ne strinjajo. S spravo toraj še dolgo ne bo nič, ker Nemci tako žele.

Položaj v Španiji in nova vlada. S pričetkom tekočega tedna, ko je vzel v roke vladno krmilo novi ministerski predsednik Silvela s svojimi konservativnimi tovariši, se je pričela za Španijo nova doba, ki bo po mnenju liberalnih glasil osodepolna za celo deželo, o kateri pa treznomisleče in pošteno prebivalstvo sodi, da bo rešila Španijo sedanje vsestranske krize. Prvi čin nove vlade, o katerem poročajo današnji listi, kaže, da hoče Silvela pričeti s toli potrebnim štedenjem in sicer tam, kjer se najlože prične. Ministerski svet je namreč v prvi seji sklenil, da se ustavijo vse pokojnine bivših ministrov. S tem se dotičnim osebam ne zgodi posebna krivica, ker so si že toliko prihranili v teku svojega službovanja, da jih ne bo morila skrb za vsakdanji kruh, nasprotno bo pa vlada prihranila vsako leto lepo število tisočakov, na katere željno čaka nebroj potreb v deželi. Napram raznim časnikarjem je izjavil ministerski predsednik, da je vlada s tem sklepom hotela dati vzgled za štedenje in je zato pričela pri prvih glavah.

Slovstvo.

Ben Hur.

Roman iz časov Kristusovih. Angleški spisal Ludvik Wallase. — Poslovenil Podravski. — V Gorici, Tiskala, izdala in založila »Goriška Tiskarna« A. Gabršček, 1899. — Cena 1 gld. 20 kr. — Sedaj imamo tudi Slovenci prevod tega znamenitega dela. Slovensk prevod je lep, zunanja oblika knjige je prikupna. Knjiga je vredna vsestranskega priporočila.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. marca.

(Zahvala sv. Očeta.) Presvetli knez in škof ljubljanski je dne 3. marca v svojem in imenu duhovščine ter vernikov ljubljanske škofije čestital sv. Očetu ter povodom bolezni izrazil najprisrčnejše sočutje. Dotična brzojavka slove: »V imenu svojem, duhovščine in vseh vernikov ljubljanske škofije čestitam Vaši Svetosti ob pričetku devetdesetega leta starosti in ob koncu 21. leta slavnega papeževanja ter ob jednom izrazim nas vseh globoko žalost vsled bolezni, na kateri, kakor čujemo, sedaj trpi Vaša Svetost. K Bogu obračamo svoje srčne prošnje, da Vaši Svetosti povrne zaželjeno zdravje, ter upamo, da bodo po priprošnji blažene Device Marije uslišane naše molitve.« — V nedeljo zvečer je došel iz Rima sledeči odgovor: »Summus pontifex recuperata propemodum sanitate Tibi, clero ac fidelibus gratias de filiali officio agit benedictique. Cardinalis Rampolla. — Sv. Oče, kateremu se je zdravje že skoraj popolnoma povrnilo, se zahvaljuje Tebi, duhovščini in vernikom za sinovsko udanost in vse blagoslavlja. Kardinal Rampolla.«

(Deželni zbori.) Za 14. t. m. so sklicani deželni zbori češki, šlezjski, štajerski, kranjski, koroški in predarški. Sklicani še niso isterski, goriški in tirolski deželni zbor.

(Odbor katol. polit. društva) ima danes zvečer sejo ob osmih v Kat. domu.

(Osebna vest.) Župan Hribar je obiskal včeraj dopoldne zasebno dekliško sedemrazrednico v Lichtenthurničinem sirotišču, danes dopoldne pa uršulinske šole in je dalj časa prisostvoval pri šolskem pouku.

(Repertoar slovenskega gledališča.) Danes v torek se bo predstavljala zadnjič narodna igra iz dunajskega življenja »Trije pari šrevljeva«. — V petek dne 10. t. m. ima gđ. Radkiewicz v operi »Trubadur« svoj častni večer. — Na korist Prešernovemu spomeniku se priredi dne 20. t. m. predstava s primernim vsprejedom.

(Shod v Trnovem na Notranjskem.) V gospodarskega društva prostorih se je zbralo v nedeljo popoldne ogromno število trnovskega ljudstva. Vkljub grdemu deževnemu vremenu so stale cele gručice ljudi, ki niso mogli v dvorano, pred okni in vrati. Predsedoval je g. župan Benigar. Poročal je dr. Krek o državnem zboru. Opazke, ki so jih spuščali vmes najeti liberalci, je sproti z dokazi pobijal. Par takih opazk bodi tukaj: »Katoliška vera prepoveduje zvezo z Rusi«; »Katoliška stranka ni združena z Dalmacijo«; »Duhovniki za časa Marije Terezije so vzrok, da ni imela cerkev nič vpliva«. Osmešili so se tako, da so se priprosti ljudje iz njih norčevali. Poslanec je dokazoval med drugim, da državni zbor ni ničesar storil. Za njim je nastopil bisterški »Narodovec« Žnidaršič. Ta je pa očital, da katoliška stranka ni nič storila v državnem zboru. To se je zdelo ljudem vender preneumno. Prišel se je šum; divjali so vzlasti navzoči liberalci, kar se je dalo. Vrh tega je pa došel še brzozjav iz Postojine, da shod ni dovoljen. Zato se je zaključil. Maje se v Trnovem — maje na vse strani. Še imajo liberalci obilo vpliva, a padel bo kmalu popolnoma. O tem nas je prepričal naš shod. Mirnim srcem prepuščamo liberalcem, naj se tolažijo, kakor vedo in znajo. Njihovemu političkemu propadu ni leka. Sedaj imajo le še jeden pripomoček: opivati ljudi in s slabo pijačo omotene vlačiti za seboj. Menda to tudi ne bo dolgo držalo.

(»Pravnikov« večer) je sinoči privabil zopet lepo število pravnikov. Živahno se je razpravljalo o vprašanji, če je dopustno, da se v dražbenih pogojih določi, da se najvišji ponudek ne položi sodišču, ampak plača po meri razdelilnega sklepa v določenem roku neposredno posamičnim upnikom, ki dosežejo plačilo. Naglašalo se je, da je to dopustno, če tudi izvršilni zakon določa le plačilo s sodno položbo. Osobito govorijo za to praktični oziri, ker je izvedba razdelitve mnogo jednostavnejša in prikladnejša kolikor zdražitelj, toliko upnikom. Priporočalo se je v obče, da naj zastopniki strank predlagajo v obče vedno take dražbene pogoje. Poročevalec je bil gospod tajnik Kavčnik, ki si je sploh že veliko zaslug pridobil, da so se »Pravnikovi večeri« zopet obnovili.

(Z Vrhnik) se nam brzozjavno poroča, da je bil g. deželni poslanec Gabriel Jelo v šek že četrtič zopet soglasno izvoljen za župana na Vrhniku. (Železnica v Tržič.) Železniško ministerstvo je za nameravano lokalno železnico do Tržiča določilo komisijo, ki se snide dne 21. t. m.

(Ustanove za umetnike.) Kakor vsako leto, je tudi letos naučno ministerstvo razpisalo ustanove za samostojno delujoče umetnike v pesništvu, glasbi in obraznih umetnostih. Prošnje se morajo vložiti zadnji čas do 15. aprila pri deželnih vladah. Vsak prosilec mora v prošnji označiti svojo izobrazbo, osebne razmere in nameravano uporabo ustanove v svrhu nadaljne izobrazbe ter priložiti dokaz svoje umetelnosti.

(Častno svetinje) za 40letno zvesto službovanje je deželni predsednik kranjski priznal cerkovniku Luk. Orlu v Trzinu in vpok. rudarju Mart. Repoš-u v Zagorju.

(Malo semenišče v Ljubljani.) »Agramer Tagblatt« poroča, da je v nedeljo iz Zagreba v Ljubljano odpotoval arhitekt gospod Josip pl. Vancas ter prinesel presvetlemu knezu in škofu osnutke za malo semenišče in gimnazijo.

(Darila za pogozdovanje.) Kranjsko-primorsko gozdarsko društvo je sklenilo, da bode vsako leto delilo premije onim posestnikom, ki kažejo posebno marljivost pri pogozdovanju. Minolo leto so dobili premije po 20 gld.: Jos. Gasparšič iz Št. Petra, Jos. Margelj z Dol. Vrha, G. Kotnik iz Prevoj, I. Susteršič s Toplic, A. Može iz Dol.

Vasi, M. Gostiša s Kalcev, Fr. Zdešar iz Ljubogojne, I. Lackner iz Mozlja, M. Eisenzopf iz Starega Loga, Fr. Potočar iz Stare Vasi in I. Malinšek iz Tacna; po 10 gl. so dobili: Jos. Obreza iz Spod. Vrema, I. Maloyašič iz Št. Jošta, Fr. Potročnik iz Stranj, Fr. Dacar iz Lazenega in V. Babnik z Glinc.

(Nemška zdijvanost v Gradcu.) Poroča se nam iz Gradca: Danes 6. t. m. je objavilo nemško dijaštvo v tukajšnjih listih za naše razmere značilen poziv. Akad.-teh. društvo »Hrvatska« priredi namreč prihodnjo sredo zabaven večer v prid družbi sv. Cirila in Metoda za Istro. Dasi se vrše vse priprave povsem mirno, dasi ni niti na društvenih tablah v avli, kakor doslej običajno, nikakega vabila, dasi je večer samo vabljenim gostom — Slovanom dostopen, vendar vidijo nemški kričarji v ti nedolžni veselici nevarnost, da se oskruni deviško-čisti nemški značaj nemškega Gradca. V bombastičnih besedah pozivljejo nemški dijaki — katerim »študiranje« brez demonstracij ne ugaja — naj si meščani na vse kripnje prizadenejo, da se prepreči ta slovanska provokacija. In da bi nemškega Mihlja res premotili in na Slovane naščuvali, pravijo skrivnostno, da bo ta veselica prvi korak skrivne »vseslovske zveze« v javnost, organizacije, ki ima namen mirno prebivalstvo izzivati in dražiti. To nevarnost treba v početku odstraniti in nenasitnega slovanskega zmaja v kali zatreti, zato naj zavedni Nemci pretrgajo vse družabne vezi s Slovani. Slovanske dijake pa opominjajo, naj nikar ne zlorablajo nemške gostoljubnosti in potrpežljivosti in naj ne zabijjo, da so prišli na nemško vseučilišče kot gostje zajemat iz vira nemške vede in umetnosti. Seveda končajo poziv s stalno publico, da je in bo nemško dijaštvo smatralo za svojo sveto dolžnost, da čuva nemški značaj vseučilišča in mesta. — Kdor čita ta izbruh nemško-dijaške nesramnosti in zdijvanosti, mora se nehote smejati in pisce pomilovati. Sunt pueri! Pueri puerilia tractant! Toda žalostno je in za naše razmere značilno, da prinašajo ta poziv listi, ki se smatrajo za resne, da se drznejo časopisi javnemu mnenju zalučiti v obraz kopo neresnic, da je Gradec čisto nemško mesto, ko vsak Gradčan ve, da je nad petino prebivalstva slovanske narodnosti, ko je celo nemško-narodni »Grazer Tagblatt« nedavno opozarjal na silno nevarnost, ki preti graškim Nemcem od strani graških Slovanov! Ali stoji graško nemštvo že res na tako slabih nogah? Tudi deklamacije o nemškem vseučilišču in nemški vedi ne mamijo razsodnih ljudi, ko lahko vedo, da je vseučilišče avstrijsko, da poučuje na njem vse polno profesorjev, ki so slovanskega rodu in mišljenja. Kdor pa pogleda v zgodovino graškega vseučilišča, prepriča se lahko, da so ob njega ustanovitvi Slovenci več storili nego Nemci. Sicer pa prih. kaj več!

(Iz Dolenjevasi pri Ribnici.) Presvetli cesar blagovolil dovoliti, da se tukajšnja ljudska šola imenuje: »Cesarja Franca Jožefa I. ljudska šola«.

(Iz Zagorja.) Dogovorili smo se, da skličemo javen ljudski shod za delavce, na katerem bomo razpravljali o najnujnejših gospodarskih potrebah, ker na tem polji delamo lahko z združenimi močmi, saj živimo v dobi kompromisov. Vse je bilo navdušeno za shod. Pa oglasi se naš Mihel: Sodrugi! Bojte se kaplanovih limanic. Na njegovo povelje se skliče 26. febr. kontrashod. Pride nahrulit sodruga tudi Kristan. Ker se nam je slo za stvar, smo mi shod preložili. Ker se je obetala za nedeljo 5. t. m. huda obstrukcija, smo ga omejili na povabljenega goste. Pa prišli so v kljub temu za zborovanje navdušeni sodrugi pod vodstvom svojega generala. Ko so zagotovili mir, in da v slučajih narejeno škodo sami poravnajo, in da ne bo padlo na kaplana kot lani v Mediji, začeli smo zborovati in zborovali pet ur deloma mirno, deloma burno, vendar pa dostojneje kot v parlamentu. Naš Mihel si je hotel nazadnje zavarovati svoj stolček in je stavil revolucijo, naj sodrugi nikoli več ne slede kaplanovemu povabilu na konference. Ko je bil zato pošteno zavržen, ni nihče glasoval za tako despotično budalost, ampak je »sodruga« predsednik v odgovor shod zaključil.

(Dar.) Presvetli cesar je za popravo cerkve sv. Roka v Gorici daroval 100 gl.

(Potrjena združna pravila.) Iz Celovca, dne 6. marca: Tukajšnje deželno kot trgovsko sodišče je z odlokom od 23. svečana t. l. zapisalo v združni zapisnik »Gospodarsko za drugo

v Sinčivasi, registrovana zadruga z omejeno zavezo. Podvzetje se opira na pravila od 13. svečana 1899.« — Združni odbor obstoji iz sledečih udov: 1. Janez Picej, posestnik in župan v St. Kancijanu, načelnik; 2. Janez Šumah, posestnik in župan v Sinčivasi, prvi namestnik; 3. Lorenc Zilan, Hrvat v Srejah, drugi namestnik; 4. Lambert Einspieler, kanonik in drž. posl. v Celovcu; 5. Matevž Šervicelj, komendator na Reberci; 6. Valentin Podgorc, prefekt v Celovcu; 7. Kancijan Vautičar, posestnik v Podgradu; 8. Boštjan Ražun, Erjak, posestnik v Gorečivasi; 9. Šimon Temel, Grundč, v Poddobu. — Zadnje tedne vršili so se po podjunski dolini v posameznih vaseh posvetovanja in pogovori o novi zadrugi. Zanimanje zanjo je med kmetovalci jako živo, ker vsi spoznavajo, da je zadruga zanje uprav vitalnega pomena. Bog blagoslovi njeno delovanje!

(Nečuvna suróvost Nemcev.) Iz Velikovca, 5. marca. V sredo dne 1. marca se je v Velikovcu, v strastno nemško-narodnem Velikovcu, ki pa ves živi od denarja, ki ga Slovenci donašajo, vršil dogodek, ki je tipičen in kaže položaj naših ubogih Slovencev, ki živé kakor heloti na svojih rojstnih tleh. Dve slovenski občini z one strani Drave sta se z dacarji zaradi klavnega davka pobotali ter plačujejo kmetje pri občini dotični dac. A opravilna določila ukazujejo, da kmetje zaklanih svinj ne smejo voziti v mesto z jezikom v gobcu, česar pa kmetje do zdaj vedeli niso. To sredo pripeljal je kmet Slovenec z imenom Jožef Mert nekaj svinj na velikovski trg — z jezikom v gobcu. Prodal jih je, zdaj so ga prijeli dacarji in so tirjali, naj klavni davek še jedenkrat plača. Kmet je sicer imel boletu od občine, a hoteli so od njega ne samo, da plača davek še jedenkrat, marveč so mu kar naložili še 7 gl. 50 kr. globe! Mert je šel zdaj vprašat bolj izvedenega soseda gospoda Rabl-a, a tudi ta nič ni vedel o pogubni »jezikovni« naredbi, zdelo se mu je čudno in rekel je kmetu: ne plačaj nič, vsaj si doma plačal, če bi kako škodo imel od tega, jaz za-te plačam. Mert se je na to vrnil k dacarjem, povedal jim, da ni volje plačati še jedenkrat davek, še manj pa globo. Zdaj so dacarji kmeta prijeli s silo, poklicali so še dva dacarja, ki so jim pomagali, zvezali so Merta z vrvjo, bili ga s pestmi po glavi, dajali mu zausnice in ga hoteli odvesti v zapor. A kmetje sosede so na trgu napadli dacarje in redarje, ki so Merta vlekli zvezanega med ljudmi, in so soseda oprostili. Razburjenost je bila med ljudstvom velikanska. Zdaj je šel gospod Rabl po domače Majar v Škocijanu z Mertom na sodnijo, a okrajni sodnik ju baje skoraj poslušati ni hotel, češ: »Das geht mich nichts an,« pristav g. Kues pa je vsprejel njuno tožbo proti redarjem in dacarjem zaradi hudega ravnanja. Kmet je imel vse otekle roke, ker so ga bili z vrvjo tako trdo zvezali. Zdaj so še le začeli dacarji in redarji kmeta za odpuščanje prositi, ko jim je sodnijski pristav čital postavne določbe in kazni, katere jih čakajo; kmet je bil mehak dosti, da je od tožbe odstopil za odškodnino 5 gl. Ali ima dacar pravico, zaradi jezika davek še jedenkrat tirjati in nalagati kmetu globo, mi ni znano, gotovo pa nima pravice, kmeta napasti in ga pretepati. To postopanje se da tolmačiti le iz narodnega nasprotstva. Nemškonarodovci hujskajo svoje ljudi sistematično proti Slovincem; ta jim je kakor suženj, s katerim hočejo delati, kakor se jim poljubi, in vendar ravno naš dobrodušni Slovenec vzdržuje vsa strupena tuja gnezda. Razburjenost v slovenskih občinah onstran Drave je zavoljo tega dogodka velika.

(Učiteljsko vprašanje na Koroškem.) Iz Celovca, dné 3. marca: Omenil sem že enkrat, da razni občinski odbori sklepajo peticije na deželni zbor, naj se povišajo plače učiteljem. Taki sklepi množijo se vedno bolj in dež. zbor se bode v prihodnjem zasedanju na vsak način moral baviti s tem vprašanjem. Kako stališče bode zavzemal dež. zbor, oziroma od kod naj vzame potrebni »drobiž«, ko je stanje deželnih financ ob famoznem nacionalno-liberalnem gospodarstvu vedno slabše, vedó »bogovi«. Že več učiteljev se je zadnji čas odpovedalo učiteljstvu. Kakor kaže poročilo o zadnji seji dež. šolskega sveta, sta v zadnjem času zopet dve učiteljici in jeden učitelj odpovedali svoje službe.

(Prememba pri okr. glavarstvu v Tolminu.) Kakor smo že poročali, je okr. glavar v Tolminu,

grof Marenzi, premeščen v Trst. V narodnem oziru je bil vseskozi pravičen. On sam zna jako dobro slovenski ter je uvel slovensko uradovanje; a tudi za gmotni blagor ljudstva je storil mnogo. Takih uradnikov bi bilo slovensko ljudstvo povsod veselo. Njegov naslednik je G. Princig, sicer slovenskega rodu, toda Slovincem malo prijazen, kakor kaže njegovo delovanje v Gorici, koder je bil v zadnjem času postal že nemogoč. In vendar je prišel sedaj med čiste Slovence! Morda pa se mož poboljša, to vsaj upamo.

(Most čez Savo) proti Podgori je bil grof Badeni leta 1896 obljubil goriškim Lahom s pogojem, da bi namesto Katinelijeve vojašnice preskrbeli drugo poslopje za slovensko šolo. Za imenovani most je bilo v državnem proračunu minolo leto 10.000 in letos 70.000 gl., toda vprašanje o slovenski šoli še danes ni rešeno. Ali ni to dvojna mera?

(Sadjarsko društvo v Tolminu) bode prihodnjo nedeljo po večernicah imelo občni zbor, na katerem bode društveni tajnik g. A. Vrtovec predaval o sadjereji. Po zborovanju se vrši razdelitev cepljenk mej društvenike.

(Italijanski kandidat) za mestno skupino Pazin Labinj-Plomin je neki Mrach. Mož je, kakor kaže ime, čisto italijanske krvi.

(Nov slovenski časopis) je pričel izhajati v Clevelandu v Ameriki z imenom »Narodna beseda«. List bode izhajal jedenkrat na mesec. To je sedaj tretji slovenski list v Ameriki.

(Ogenj.) Dne 1. t. m. v noči je gorelo na Malem Ubeljskem pod Nanosom. Pogorele so štiri hiše, mnogo sena, precej živeža in 4 prašiči. Gasilci iz bližnjih krajev so obvarovali vaščane večje nesreče.

(Potres.) V soboto dne 4. marcija imeli smo v kozjanskem okraju ob jedni uri popoldne močan potres. Razun strahu, hvala Bogu, škode ni povzročil.

(Požar.) Nedavno je pogorelo poludrugi hektar gozda pri Loki v krški občini. Škode je do 130 gl., ogenj je nastal vsled neprevidnosti.

(Politične krošnjarstvo.) Državni poslanec dr. Hofmann-Wellenhof je odpotoval v Nemčijo, da v imenu vsenemske zveze na raznih shodih »predstavlja« trpljenje avstrijskih Nemcev mej »barbarskimi« Slovani.

(Železni prstani bana Jelačića.) Zadnja »Vedette« piše: Častniki in uradniki v glavnem stanu bana Jelačića, ki je bil od 10. oktobra do 2. novembra 1848 v Rothneusidelu in v palači nadvojvode Maksimilijana v Beatričini ulici na Dunaju, so živeli v najlepšem prijateljstvu ter sklenili, da si v znak pobratimstva dajo napraviti 70 železnih, a pozlačenih prstanov z napisom: »Živio ban — Dunaj, 22. nov. 1848«. Vsi člani glavnega stana so se zvezali, da nosijo te prstane do smrti. V »Vedetti« vpraša nekdo: Ban, podmaršal Hartlieb, generala Zeisberg in Denkstein ter drugi — kje so? Ali še nosi kateri ta železni prstan? Ali je sploh še kateri živ? — Zagrebški listi poročajo, da je jeden teh prstanov shranjen v zagrebškem arheološkem muzeju.

(Kralj Milan zapusti Srbijo.) »Agr. Tagblatt« poroča, da bivši kralj Milan v kratkem zapusti Srbijo ter se preseli zopet v Pariz. Mesto njega prevzame vojno poveljništvo general Belimarković.

(Visoka starost.) Na Dunaju je te dni umrl najstarejši človek, M. L. Kohn. Dne 20. januarija je bil 112 let star. Spominjal se je še dobro Napoleonovih časov. — V Restu na Ogerskem pa je 27. februarija umrla za hripo ženska A. Szegerski, ki je doživeia 128 let.

(Kava.) Italijanski list »Economista« poroča, da Amerikani popijó več kave, nego Evropejci. — Tako so Amerikani l. 1897 porabili kave 6.363.400 stotov, Evropejci pa 6.103.000. V Evropi se popije največ kave v Nemčiji, in sicer so je v predzadnjem letu porabili 2.727.800 stotov, Francozi 1.546.200 stotov, Angleži le 248.400 in približno toliko Italijani.

(Napredek.) Visokošolec, ki je rajši pil, nego se učil, je nazadnje prodajal že tudi svoje šolske knjige, da je dobil kaj za pijačo. V pismu do svojega očeta se je pohvalil, da je že slaven pisatelj, rekoč: Pomislite, oče, tako mlad sem še, pa se že živim od svojih knjig.

Društva.

(Ljudska in dijaška kuhinja) nam poroča, da je bilo v mesecu februarju 701 gl. 90 kr. dohodkov in 665 gl. 51 kr. stroškov. Zadnji čas so darovali mestni magistrat 50 gl., iz zapuščine umrlega g. Simona Robiča smo prejeli 25 gl. Novih podpornih udov pristopilo je dozdaj 97. Bog daj obilnih dobrotnikov, ker je veliko revnih in vrednih prosilcev.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so poslali: Podružnica za Beljak in okolico 16 gl. — Slavna posojilnica v Mokronogu 10 gl. — Slavna posojilnica v Trebnjem 10 gl. — G. Franjo Petsche v Starem Trgu pri Ložu iz »Nar. Čitalnice« zbirko 3 gl. 20 kr. — Slavna hranilnica in posojilnica v Mengšu 5 gl. — Slavna posojilnica v Framu na Štaj. 5 gl. — Gospa Ana Majcen v Mariboru 37 gl. 06 kr. — Gdč. Julčka Ladinikova v Št. Lovrencu nad Mariborom nabrala v veseli družbi odličnih narodnjakov na Smolniku 5 gl. — Slavno uredništvo »Slovenca« v Ljubljani 64 kr. — Firma Skaberne v Ljubljani od Ciril Metodovega platna 100 gl. — Šentpeterska ženska podružnica v Ljubljani po gospej Mariji Trčkovi 580 gl. 69 1/2 kr., ako prištejemo še zadnji objavljene znesek moške podružnice (360 gl. 51 kr.), sta obe šentpeterski podružnici nabrali za l. 1898 veličastno svoto 941 gl. 20 1/2 kr. — Mohorjani v Dražgošah 1 gl. 60 kr. — Slava slovenskemu rodoljubju! Živeli nasledniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Vabilo) k občnemu zboru delniškega društva l. narodni dom v Rudolfovem 28. marca 1899 ob 8. uri zvečer v čitalnični dvorani s sledečim vspešdom: 1. Sporočilo o računu za leto 1898, bilance in dividende. 2. Sprememba § 3, 4, 12, 14, 24, 25, 26, pravil. 3. Volitev treh udov v pregledovalni odsek. 4. Naložba glavnice in gospodarske zadeve.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 7. marca. „Wiener Zeitg.“ objavljaja cesarjev odlok, s katerim se sklicujejo na 14. marca deželni zbori češki, šleski, štajerski, koroški, kranjski in predarlški.

Dunaj, 7. marca. Vlada je zato odkladala s sklicanjem deželnih zborov, kakor piše „Fremdenblatt“, ker je želela, da dobe češki Nemci dovolj časa, zbrati in staviti pogoje, pod katerimi vstopijo v deželni zbor. Vlada je pričakovala, da bodo to storili ter da bodo svoje pogoje objavili. Ker tega niso storili dosedaj, dasi je bilo zato časa in prilike dovolj, ni več vzroka, da bi se ne sklical tudi češki deželni zbor.

Dunaj, 7. marca. Danes ob 11. uri je bil posvet skupnih ministrov pod predsedstvom grofa Goluhovskega, pri katerem so bili navzoči Krieghammer, Kallay, Spaun od mornarice, Thun, Szell, Kaizl in Lukaacs. Posvetovali so se baje o sklicanju delegacij v mesecu maju. Za ta slučaj bi morala vlada sklicati aprila meseca državni zbor, da izvoli delegate.

Dunaj, 7. marca. Listi poročajo, da so glede nagodbe nastale difference mej avstrijsko in ogersko vlado zaradi dobe za dovoljenje bančnega privilegija. „Neue Freie Presse“ zahteva, da vlada nenadoma skliče

državni zbor, da poskrbi zato, da bo mogel zborovati, s tem, da Nemcem izpolni njih težnje, da zakonitim potom obravnava z Ogersko glede nagodbe.

Dunaj, 7. marca. Včeraj se je vršil shod društva katoliških mladeničev, na katerem se je označilo stališče napram protestantski protirimski agitaciji. Govorili so mej drugimi princ Lichtenstein, dr. Lueger in dr. Schöpfer. Soglasno je bila vsprejeta tozadevna resolucija.

Dunaj, 7. marca. Prošnji Komenskega društva za ustanovitev štirih čeških šol na Dunaju je župan dr. Lueger kot načelnik okrajnega šolskega sveta ustregel le glede 10. okraja. Društvo je vložilo ugovor na naučno ministerstvo.

Trst, 7. marca. Včeraj je vtonilo šest mladeničev, ki so se vkljub svarilu ribičev ob burji podali na morje. Jediní Bucher se je rešil.

Budimpešta, 7. marca. Ministerski predsednik Szell je bil včeraj pri cesarju v avdijenci ter poročal o položaju, potem pa je obiskal člane avstrijskega kabineta. Popoldne je došel na Dunaj tudi finančni minister Lukaacs ter se je vršil razgovor o rešitvi nagodbenega vprašanja.

Budimpešta, 7. marca. Banffy se poslavlja v odprtem pismu od svojih volilcev in pravi, da se je sicer prostovoljno umaknil, vendar je bil to političen poraz, ker je manjšina prevladala večino.

Budimpešta, 4. marca. V vasi Kozma v semlinskem okraju je vpepelil požar včeraj 110 hiš z gospodarskimi poslopji.

Rim, 7. marca. Papež je prebil včeraj več ur izvan postelje ter jel uživati navadno hrano. Dalj časa se je razgovarjal s kardinalom Rampollo.

Belgrad, 7. marca. Ruski poslanik Šabovsky je baje nenadoma odpotoval v Petrograd, ker ni prejel nikakega povabila k dvornemu obedu povodom obletnice proglasitve slobodnega srbskega kraljestva. Cerkevne slovesnosti in dopoludanskega vsprejema se je poslanik vdeležil. Povabila baje ni dobil radi tega, ker je preveč občeval z voditelji opozicije.

Vlaknena obleka iz surove svile gl. 8'65

do 4275 blaga za popolno obleko — tussor in shantungs-Pongees — istotako črna, bela in barvasta Hennebergova svila od 45 kr. do gl. 14'65 meter — iz najbolj modernih tkanin, barv in vzorcev.

Na zasebnike poštnine in carine prosto na dom. — Vzorec obratno. VŠvico dvojni pismeni porto. 167 6-1 3

Tovarne za svilo G. Henneberg
(c. in kr. dvorni zalagatelj) v Carihu.

Umrli so:

3. marca. Franc. Trefalt železničnega uslužbenca sin, 2 meseca, Dunajska cesta 23, božjast. — Jožef Banovec, lončarja sin, 6 ur, Streliške ulice 8, oslabljenje.

4. marca. Karol Suster, čevljar, 19 let, Rožne ulice 3, jetika.

V hiralnici:

5. marca. Evfemia Neža Rozman, usmiljenka, 31 let, peritonitis tubercul. — Franc Reje, rudar, 48 let, kap.

V otroški bolnišnici:

5. marca. Marija Smak, delavca hči, 1 1/2 leta, eclampsia tubercul. pulmona.

V bolnišnici:

3. marca. Matevž Košir, delavec, 22 let, vnetje možganke mreže. — Jožef Hranek, gledališki igralec, 52 let, srčna hiba.

5. marca. Ana Jeranič, zasebnica, 83 let, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24. urah v mm.
6	9. zvečer	741.5	-4.2	sl. vzh.	jasno	
7	7. jutraj	742.5	-10.2	sr. jzab.	jasno	0.0
	2. popol.	740.4	1.5	sl. jzab.	"	

Srednja včerajšnja temperatura -2.7°, normale: 2.1°.

Zahvala.

251 1-1

Globoko ginjen po mnogobrojnih dokazih iskrenega sočutja ob boleznih in smrti moje ljubljene žene, gospe

Elizabete Zorec

za darovane lepe vence in v ta namen darovane sv. maše in druga dobra dela, za obilno spremstvo k zadnjemu počitku došlim iz Ljubljane, sosedom in vsem iz širne šentvidske fare došlim, g. župniku in vsej čast. šentvidski duhovščini in gg. učiteljem, cerkvenemu pevskemu zboru za krasno petje pri sv. maši in na grobu izrekam najpriskrnejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujem prečast. G. Mateju Riharju, ker je bil v dolgi bolezni vkljub obilemu poslu skoraj vsaki dan in ob smrti pozno v noč pokojnici vodnik in tolažnik. Zahvaljujem se gosp. zdravniku dr. R. Repiču, ker je s svojo veliko učenostjo in požrtvalnostjo neozdravljivo sušico lajšal in gotovo nad pol leta pokojnici življenje podaljšal. Ključem vsem: Bog plačaj!

V Ljubljani, dne 6. marca 1899.

Žaluojai soprog.

Ličila za slamnike v vseh bojah, takoj se sušeca, za lastno uporabo, dobé se pri tvrdki **BRATA EBERL** v Ljubljani, Frančiškanske ulice.

Vnanja naročila proti povzetju. 227 6 11-1

Išče se

izurjen stenograf

za slovensko in nemško stenografijo z lepo pisavo pod ugodnimi pogoji.

Kje, pové uredništvo »Slovenca«. 237 3-3

Lahko, polpokrito

kočijo

za dva konja ima jako cenó na prodaj

Garich, sedlar

231 3-3 v Ljubljani, Rimska cesta.

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dné do dné po 4 1/2%. Poštno-hranilnične položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dne 7. marca.		Dne 6. marca.	
Skupni državni dolg v notah	101 gl. 15 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	172 gl. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 95 »	5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	158 » — »
Avstrijska zlata renta 4%	120 » 10 »	Državne srečke l. 1864, 100 gl.	194 » 50 »
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 » 45 »	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 20 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 80 »	Tisine srečke 4%, 100 gl.	141 » 50 »
Ogerska kronska renta 4%, 200	97 » 85 »	Dunavske vravnjavne srečke 5%	130 » 70 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	921 » — »	Dunavsko vravnjavno posojilo l. 1878	108 » 50 »
Kreditne delnice, 160 gl.	367 » 75 »	Posojilo goriškega mesta	112 » — »
London vista	120 » 47 1/2 »	4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 97 1/2 »	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 » 10 »
30 mark	11 » 78 »	Prijoritne obveznice državne železnice	— » — »
20 frankov (napoleondor)	9 » 55 1/2 »	» » južne železnice 3%	179 » 60 »
Italijanski bankovci	44 » 05 »	» » južne železnice 5%	124 » 80 »
C. kr. cekini	5 » 66 »	» » dolenskih železnice 4%	99 » 50 »

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zruhe pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.